

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ

3 Νοεμβρίου 1912

Είμαι ο στρατιώτης ο Βασίλης Κ.

Ο Μπεκέρ Αγάς ήθελε να καταλάβει τη Σιάτιστα.

Εμείς καθώς ερχόμασταν από την Μπάρα, θέλαμε να ανεβάσουμε γρήγορα τα κανόνια. Τα άλογα ήταν πολύ αδύναμα αλλά τραβούσαν δε σταματούσαν. Έπρεπε να ήμασταν νωρίς εκεί γιατί δεν ξέραμε πότε θα επιτεθούν οι Τούρκοι.

Μόλις φτάσαμε στην πλατεία της Σιάτιστας ήταν συγκεντρωμένα όλα τα παιδιά. Μας τραγούδησαν τραγούδια που δεν είχαμε ξανακούσει. Μετά δυο παιδιά μας πήγαν στο σπίτι τους, για να μας φιλέψουν .

Το τραπέζι ήταν γεμάτο φαγητά, είχε όπως σαρμάδες, τραχανά, πολλά γλυκά , και λιαστό κρασί.

Ένιωθα πολύ χαρούμενος που μας τάισαν. Μετά η γυναίκα του σπιτιού μας έστρωσε να κοιμηθούμε στα μεταξωτά παπλώματα.

Εμείς ντρεπόμασταν να κοιμηθούμε γιατί είχαμε ψείρες.

Κοιμηθήκαμε τελικά και ξυπνήσαμε για το άλλο πρωί.